

specifikace: Věcná příslušnost krajských soudů k návrhu žalobce – insolvenčního dlužníka – na určení (spolu)vlastnického práva vlastního a třetí (žalované) osoby k věci, která byla pojata insolvenčním správcem do soupisu majetkové podstaty dlužníka a dále s ní bylo insolvenčním správcem právně nakládáno.

§ 9 odst. 1 o. s. ř.

§ 7a písm. b) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

§ 159 odst. 1 písm. g) zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon (IZ)

Ncp 341/2020

USNESENÍ

Vrchní soud v Praze jako soud nadřízený rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Františka Kučery a soudců Mgr. Martina Řezníčka a JUDr. Aleše Šťastného ve věci

žalobce : **Ing. J. M.**

proti

žalované: **V. M.**

zastoupená advokátem JUDr. Jiřím Duškem
sídlem Erbenova 1013, 397 01 Písek

o určení vlastnictví,

vedené u Okresního soudu v Kolíně pod sp. zn. 7 C 34/2019, o určení věcné příslušnosti,

takto:

I. K projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni věcně příslušné krajské soudy.

II. Po právní moci tohoto usnesení bude věc postoupena k dalšímu řízení Krajskému soudu v Českých Budějovicích.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou doručenou Okresnímu soudu v Kolíně (dále jen „předkládající soud“) dne 3. 2. 2019 domáhá proti žalované určení, že žalobce a žalovaná jsou podílovými spoluvlastníky rozestavěné budovy na parcele č. st. XY v katastrálním území XY zapsané na listu vlastnictví č. XY pro katastrální území XY, obec XY u Katastrálního úřadu pro XY kraj,

Katastrální pracoviště XY (dále jen „dotčená nemovitost“), a to každý jednou ideální polovinou. Uvedený žalobní požadavek žalobce fakticky odůvodnil tím, že insolvenční správkyň – Závěská a spol., v.o.s. (dále jen „insolvenční správkyň“, která – jak se podává ze stavu zápisů v insolvenčním rejstříku - byla ustanovena příslušným usnesením Krajského soudu v Českých Budějovicích, a to v insolvenčním řízení žalobce jako dlužníka, jenž je vedeno u zmíněného krajského soudu pod sp. zn. XY) uzavřela dne 8. 8. 2018 se žalovanou podle názoru žalobce neplatnou dohodu o vypořádání a zrušení podílového spoluvlastnictví účastníků k dotčené nemovitosti, na jejímž základě měl být převeden podíl o velikosti 1/2 celku dotčené nemovitosti na žalobce, jakož i tím, že Katastrální úřad pro XY kraj, Katastrální pracoviště XY „dne 3. 10. 2018 na základě m. j. vkladové listiny „Kupní smlouvy ze dne 24. 8. 2018“ povolil vklad změny vlastnického práva k nemovitým věcem tj. 1/2 rozestavěné budovy stojící na pozemku parc. č. st. XY pozemku st. parc. č. XY a XY pozemku parc. č. XY ze žalobce na manžele XY zápisem do katastru (č. j. XY) s právními účinky vkladu práva ke dni 28. 8. 2018“, byť „„Kupní smlouva ze dne 24. 8. 2018“ je zjevně neplatná“.

2. Předkládající soud, a to s odkazem na přímý pokyn obsažený v odstavci 17. odůvodnění usnesení Krajského soudu v Praze (rozhodujícího z pozice soudu odvolacího) ze dne 17. 2. 2020, č. j. 103 Co 4/2020-70, kterým bylo zrušeno příslušné usnesení předkládajícího soudu (jako soudu I. stupně) o zamítnutí návrhu žalobce na osvobození od soudních poplatků a žádosti o ustanovení zástupce z řad advokátů (přičemž věc byla současně vrácena předkládajícímu soudu), věc předložil Vrchnímu soudu v Praze (dále jen „nadřízený soud“) k rozhodnutí o věcné příslušnosti.
3. Žalobce k příslušné výzvě předkládajícího soudu konstatoval, že má za to, že „zde věcně příslušný je obecný soud, přičemž Krajským soudem v Praze citovaná judikatura (sp. zn. 29 Cdo 6037/2016) na věc zcela nedopadá, avšak Žalobce si dovoluje vyjádřit přesvědčení, že Vrchní soud v Praze jakož i Krajský soud v Českých Budějovicích si opět jako vždy poradí“.
4. Žalovaná pak vyslovila s předložením věci nadřízenému soudu k určení věcné příslušnosti souhlas s tím, že podle jejího názoru se v daném případě jedná o incidenční spor, kterým by se měl zabývat Krajský soud v Českých Budějovicích.
5. Podle § 9 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), nestanoví-li zákon jinak, jsou k řízení v prvním stupni příslušné okresní soudy.
6. Podle § 7 část věty před středníkem zákona č. 182/2006 Sb., insolvenční zákon, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“), nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení a pro incidenční spory přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních.
7. Podle § 7a písm. b) IZ, krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně v incidenčních sporech.
8. Podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ, incidenčními spory jsou spory o určení, zda tu je či není právní vztah nebo právo týkající se majetku nebo závazků dlužníka, je-li na takovém určení naléhavý právní zájem.
9. Jak vyplývá z rozhodovací praxe nadřízeného soudu (viz například jeho usnesení ze dne 2. 3. 2020, sp. zn. Ncp 156/2020, veřejnosti přístupné na internetu pod adresou: <https://www.justice.cz/web/vrchni-soud-v-praze/>), právě zmíněné ustanovení § 159 odst. 1 písm. g) IZ nelze - pro zodpovězení otázky toho, zda spor o určení (ne)existence právního vztahu nebo práva týkajícího se majetku nebo závazků dlužníka, který byl zahájen v průběhu insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka, je či není incidenčním sporem – vykládat

zcela izolovaně, a to bez zohlednění příslušné základní úpravy, ze které vymezení incidenčních sporů v § 159 odst. 1 IZ vychází. Incidenčním se totiž podle § 2 písm. d) IZ rozumí jen takový spor, který byl vyvolán insolvenčním řízením (viz též usnesení nadřízeného soudu ze dne 17. 2. 2020, sp. zn. Ncp 98/2020, rovněž veřejně přístupné na shora zmíněné adrese).

10. Za situace, kdy žalobce svůj žalobní požadavek na určení existence (spolu)vlastnického práva účastníků k dotčené nemovitosti v tomto sporném řízení odvozuje od právních jednání insolvenční správky, která se podle stavu zápisů v insolvenčním rejstříku (vztahujícím se k insolvenčnímu řízení žalobce jako dlužníka - viz č. d. B - 280 a 285) týkají majetku - dotčené nemovitosti, jež byla postupně pojata do soupisu majetkové podstaty dlužníka a dále s touto bylo ze strany insolvenční správky právně nakládáno, nelze než - s ohledem na shora uvedená úvahová východiska - uzavřít, že tento spor má povahu incidenčního sporu podle § 159 odst. 1 písm. g) IZ.
11. Proto nadřízený soud pod bodem I. výroku tohoto usnesení rozhodl tak, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné krajské soudy (§ 104a odst. 2 poslední věta o. s. ř.).
12. Rozhodnutí pod bodem II. výroku tohoto usnesení podle § 104a odst. 6 část věty před středníkem o. s. ř. se opírá o skutečnost, že insolvenční řízení žalobce - dlužníka - je vedeno u Krajského soudu v Českých Budějovicích (§ 7b odst. 4 IZ); rozhodnutím pod bodem II. výroku tohoto usnesení však není dotčeno ustanovení § 105 o. s. ř. (§ 104a odst. 6 část věty za středníkem o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Praha 19. května 2020

JUDr. František Kučera
předseda senátu

